

Kyslíkové okno

Termín „[kyslíkové okno](#)“ (Oxygen Window, angl. zkratka OW), který poprvé použil Albert R. Behnke (v roce 1967), se také vztahuje na tzv. „inherentní nenasycení tkání“ nebo na „částečné uvolnění tlaku“. Zjednodušeně řečeno, kyslíkové okno je rozdíl tlaku mezi parciálním tlakem kyslíku (PO_2) v tepenné krvi, což je rovnováha s okolním tlakem jako výsledek výměny plynů v potápěčových plicních sklípcích a PPO_2 v tělesných žilních tkáních.

Příčinou je metabolická spotřeba kyslíku, při které se kyslík mění v oxid uhličitý (CO_2). V plazmě se však CO_2 rozpouští mnohem rychleji než kyslík, čím se vytváří jakási „prázdnota“ v součtu parciálních tlaků v žilní straně tkáně. Následkem toho je náš metabolismus odpovědný za rozdíl tlaku v rozsahu asi 70 mbar mezi žilní stranou tkáně a okolním tlakem. [Dýchání vyšších směsí \$PO_2\$ rozsah kyslíkového okna ještě zvyšuje.](#)